

Kirándulás Tordán

A képen egy kiránduláson vagyunk, Tordán. Az ott élő népviseletes paraszttal vagyunk lefényképezve. A képen édesanyámat [Róth Marcellné] ismerem fel, aki jobbról a második.

Anyám B. Lóránt Erzsébetnek írta magát, mert a főiskolán volt egy másik Lóránt Erzsébet, és így különböztette meg magát, tehát ő volt a bagotai Lóránt Erzsébet. Anyám vékony és nagyon jó alakú nő volt. A feje nem volt olyan nagyon szép, de szép szeme volt, és elég erős orra. A haja sötét volt. Elegánsan öltözött, mindig vigyázott arra, hogy jól nézzen ki. Kalapot hordott és fátylat, erre mint gyerek nagyon emlékszem. Sokszor járt ebben.

Anyám Érsekújváron járt iskolába, azt hiszem, négy elemi végzett ott. A gimnáziumot Budapesten végezte az úgynevezett Erzsébet Intézetben [Erzsébet Nőiskola]. Jobb családból való lányoknál ez így illett, hogy intézetbe menjenek, és így anyámat Budapestre küldték. Ez anyagi kérdés is volt, de úgy látszik, hogy jól éltek, mert ezt fontosnak tartották. Hogy miért nem egy közeli városba ment? Valószínűleg azért, mert nem volt elég előkelő. A nagyszüleim adtak erre, hogy bizonyos színvonal fölött vannak, és hogy hol taníttatják a gyerekeket.

Anyám festőművész volt. Hogy mikor jelentkezett nála az, hogy tehetséges, azt nem tudom, de van egy pasztellem tőle, ami még a bagotai kertben készült. Pista bácsi volt anyámnak a nagy támogatója. Pista bácsi nagyon szorgalmazta, hogy festő legyen, ami a családban nem váltott ki nagy lelkesedést. Akkoriban a nőknél természetes volt, hogy finom nevelést kapnak, és mondjuk, zenét vagy festészetet tanuljanak, mert az így illett. Azt akkor nem mérlegelték, hogy miből fog megélni. Anyám tizennyolc éves lehetett, amikor kikerült Münchenbe.

Ott járt a főiskolára [Akademie der Bildenden Künste]. A müncheni évekről nem tudok sokat. Azt hiszem, Pista bácsi intézte el ezt a müncheni iskolát. Az iskola csak pénz kérdése volt, és nem a tehetségé. Anyu annyira nem strapálta magát. Mivel rengeteg művészettel kapcsolatos könyve

volt, ő pontosan tudta, hogy mennyit ér a tehetsége. Ő ezt aztán nem tartotta fontosnak. Nem akart nagy festő lenni. Négy évet tanult Németországban még a házassága előtt. 1922 körül ment férjhez.